

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 ft — kr.
 Félévre . . . 3 — —
 Negyedévre . . . 1 — 50 —
 Egy óra . . . — — 50 —
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádasy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 azétüldésére vonatkozó fölszó-
 lalmok intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előzetesek elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldner N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

Hogy ne pusztuljon a magyar Hegyalján.

A „Pécsi F.” szeptember 5-iki szá-
 mában valaki lelkes tollal irt a magyar
 faj gyászos vesztéről. Különösen K.-Szőlős
 és Tóttós községekre van a gyalázat bé-
 lyege sítve, hol konsternáló adatok győz-
 nek meg bárkit is a szomorú valóról. Régi
 panasz, régi baj!

Azzal végzi cikkiró sorait, hogy a
 civíl hatóság tegyen, tegyen minél előbb!
 De mit? Quis, quid, ubi, quibus auxiliis?

A lelkési hatóság rendelkezésére
 álló minden eszközt fölhasznál. Ebben
 kétsége senkinek sem lehet. Nagynevű,
 lángbuzgalmu levíták elég garanciát nyujt-
 hattak és nyujtanak jelenleg is, hogy ré-
 szokról nem mulhatott a baj orvoslása.

Mi volt az eredmény? Semmi!

Minél lélekrehatóbb színekkel ecse-
 telték a bűn borzalmát, minél leplezetle-
 nebb mezben hurczolták a lelkiismeret
 foruma elé, — a galád szívek pillanatra
 megszeppentek, halálcsend ült a templomi
 közönségen, de a megátalkodott büszke-
 s hiúság mérge az isteni kegyelem szívärgó
 balsamát abszorbeálta; a makacs bűn
 nem türte a meggyaláztatást, hanem in-
 kább még szatiszfakciót keresett a sátán
 sugalmában, hogy hisz' azért prédikál a
 pap, csak hogy több legyen a pár száma.

A hatóság eddig adatokat kért. Eze-
 ken elcsodálkozott s a végmegállapodás
 az lett, hogy még buzgóbb működésre,
 küzdelemre hívta föl az illető lelkészt.

Nem hiányzik a jó szándék a világi

hatóság részéről, útját szeretné állni a
 gyermek-sikkasztás bűnének, de hogyan?

Cikkiró a legvégsőbb erőszak alkal-
 mazását említi, úgy ám, de hol? mikor?
 Tehetetlen jajveszékés!

De még sem. A modus vivendi-ről
 körülményesen gondolkodva egy — habár
 nem is egészen erőszakos — intézkedés
 megtételére bátorodik csekélységem a
 hivatott közegek figyelmét fölhívni.

A gyermek-hiány elvitázhatatlan té-
 nyéről ékesen szóló bizonyítékok a kato-
 nai hatósághoz tartósan szabad-
 ságotlításért mindannyiszor be-
 nyújtott kérvények, valahányszor
 beáll a sorozás ideje.

Mik a kérvények támogató okai? Szü-
 lők munkaképtelensége, kevés munkaerő.

Az előbbi egy „odacsatolt“ orvosi
 bizonyítvány (látlelet) per longum et la-
 tum igazolja. Bizonyos bámulat fogja el
 az embert, hogy oly föltűnően van kifejl-
 ődve, ily esetben az orvosi diagnózis ér-
 zéke?! Tudnék eseteket, hogy a nyomor-
 rultnak nyilvánított apa és anya most is
 vigan vágja kapáját a föld durva görön-
 gyeibe.

Tessék a szigorubb intézkedés azon ne-
 mét választani, hogy, miután a szabadságotlítás
 ügyis privilégium, engedmény, tehát meg
 kell vonni a legtöbb esetben azon vidéke-
 ken, hol ez eljárás a nemzetgazdaságnak
 eleinte csak látszólagos kárára, de később
 annál üdvöthozóbb javára történék. „Itt
 fáj Uram; itt égess!“ Miért ne lehetne
 kényszer intézkedést alkalmazni, hol ez
 égető szükség?!

Igaz, egyenlő a teherviselés, egyfor-
 mán adózik Hegyalja az ország többi la-
 kóival; nem lehet tehát bizonyos jogi-
 kedvezmények élvezetétől megvonni.

Normalis viszonyok között kétségte-
 len a megrövidítés vádpanasza, de ha a
 hivatott közegek irtandó bűnököt konsta-
 tálnak, miért nem lehetne, miért nem volna
 társadalomjogi intézkedés a legszigorubb
 eljárást behozni.

Ha fölszaporodnak a gyilkosságok,
 rablások valamely környéken s rendes
 eszközök elégtelenek, az állam statáriumot
 hirdettet.

Hegyalján is ember-gyilkosságról van
 szó — ámbár csak anticzipált — de ép
 azért annál nehezebben igazolható s üldöz-
 hető gyilkosságról. Hirdesse ki itt is
 a gondos állam a „statáriumot“
 t. i. a kedvezményes katona sza-
 badságotlítás megvonásának
 statutumát a legtöbb esetben t.
 i. a hol van vagy. Csak a kezdet
 lesz nehéz, de a közjó érdekében az ál-
 lam fölszámíthatatlan javára utóbb bő re-
 kompenzáció várható.

Majd lesz akkor munkaerő, lesz meg-
 alázódás az észben és szívben, mely a
 föld népének legékesebb tulajdona s nem
 fogja az isteni és emberi törvényeket
 hetyke elbizakodottságával kijátszani.

A lelkési működés hatásosabbá té-
 telére is tudnék javaslattal szolgálni.

Azon bőven megfontolt meggyőződés-
 semnek adhatok kifejezést, hogy a szí-
 vekre és vesékre hatás legsikeresebb
 ténykedését — a gyóntatást, Hegyalját

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Az én falum.

Lehanyatlott a nap arra nyugat felé; ki-
 csit illuminálva lehetett, mert az orra szörnyen
 piroslott, hanem azért annak a rendje és módja
 szerint búzta vissza a fejét a vaszari dombok
 háta mögött. Persze, a ki már évezredek óta
 ugyanazt az ösvényt tapossa s józanul vagy
 becsipve azon egy kerékvágásban gurul, annak
 könnyű nem tántorogni; hanem mit csináljunk
 kérem mi, a kiknek minden sátoros ünnepen
 akad csak egy kis innivalónk, az is olyan isten
 háta mögötti szőlőhegyen, hogy győztünk düle-
 dezni hazamenet. Szerencsére az útnak csak két
 széle volt, azt hamar fölmerhettük, de nagyobb
 biztonság kedvéért oda-oda dörgölytünk mind a
 két oldalon a liczium meg a vadrózsa bokrokhoz,
 a mik aztán jól összeszurkálták a fejünket.

A holdban volt annyi szégyenérzet, hogy
 magára rántva valami lyukacsos felhőt, behunyta
 a szemét, hogy meg se láthassa, hogyan vergő-
 dik haza a falu tisztés elüljárásága, mikor az

államosítás érdekében közgyűlést tartott a bíró
 pinczéjében.

Igen, a falu tisztés elüljárásága... mert
 talán el is feledtem magunkat bemutatni: az a
 tekete alak ott elül, a ki épen most bukik orra,
 s fekszik bele egy kátyuba, az a mi nemzeti
 bíró urunk, Horváth Lőrincz, a ki egyébként
 nagyon józan és mérsékletes ember. Jobbra, a
 hol az út kétfelé ágazik, egy körakáson már
 vetközni kezd a kántor, s szid, mint a bokrot,
 mindnyájunkat, a mért olyan tökrészekek va-
 gyunk, s nem akarjuk elhinni, hogy ő már otthon
 van s az asszony szedi már az ágyat neki. A
 jegyző úr, az avval a galagonya bokorral ölel-
 kezik s fogadja egyre-másra, hogy ilyen kedves
 barátja még nem volt neki: de már a káplán, a
 ki mult vasárnap olyan helyre egy prédikációt
 tartott az iszákosság ellen, hogy az nap egy
 asszony se eresztette az urát a kocsmába, s
 Jakab már regálejövődék-ecsonkítás címén be-
 akarta pörölni — ah, az keményen viselte ma-
 gát! Egy esőpöppet sem confundálva a miatt, hogy
 a kalapját a reverendájának egy részével együtt
 megtartotta az a vendégszerető vadrózsaág, a
 melynek a keblére borulva épen az imént eskü-
 dött örök hűséget, nagyban vitatta, hogy az az

öt nap, a melyik most látszik az égen, a világ
 végét jelenti, s okosabban tenné a tisztelt elül-
 járóság, ha szánna-bánna bűneit az ilyen kor-
 helységek helyett.

Legcsöndesebb volt még a póstamester:
 olyan szépen megfeküdt azon az ökrös szekéren,
 a melyiken hazaszállítottuk, hogy egy mukka-
 nását se lehetett hallani. Az igaz, hogy kárba
 veszett volna minden lármázó törekvése, mert
 mozdulni se birt, annyira el volt ázva.

A hangulat tehát elég változatos volt, méltó
 ahhoz a magasztos célhoz, a mely bennünket a
 közgyűlésre vezényelt.

Csak hogy talán tetszik tudni, hogy mi fa-
 lusiak párosával éldegéllünk, s az egy káplány
 kivételével mindnyájunknak van otthon egy ol-
 dalbordánk, tetteink főinquizitora, korlátlan zsar-
 nokunk, gyóntató atyánk, kéréletlen szigoru
 bíránk, és néha (mikor új ruha kellene vagy
 fürdőre akarnak menni) aranyos, kedves kis
 muczusunk, a ki minden gondolatunkat kitalálja
 s mindig a kedvencz ételünket főzi.

Mostanában új ruhára nincsen szükség, a
 fürdőszézon is a végét járja, hát nem kell azt
 gondolni, hogy az ilyen kései kimaradásokat az
 asszony valami nagyon szívesen fogadja. Velem

illetőleg, püspök ő excellentiája a város minden papjának megtiltsa. Hegyaljáról — Szőlős, Tóttós — a hivek zöme ugyanis a szt. Ferenczrendieknel szokta végezni évi gyónását.

Évről-évre szokott bünétől föl lesz oldozva bárki is s a föloldozás megtagadásától nem fél senki, mert a gyóntató nem ismeri eléggé gyónóját — a túlhalmozottság miatt kérdésivel nem leplezheti le egészen a bünt. Ehhez járul a szt. Fer. r. áldozások gyakori változtatása is.

Bizonyára nagyobb lelki presszió volna az állandó lelkészekenél végzett gyónás, ki figyelemmel kísérheti a föltünőbb eseteket. Videant consules!

Lord.

Három főpap. A Temesvári Zeitung a kormányhoz közelálló körökből értesül, hogy Hidassy Kornél szombathelyi püspöknek hercegprimássá kinevezése befejezett tény. Épp úgy elhatározott dolog Schlauch Lorincz nagyváradi püspöknek kalocsai érsekké és Belopotoczky Kálmán tábori vikáriusnak zágrábi érsekké leendő kinevezése. Az illető lap tudósítja kezeskedik, hogy e kinevezések legközelebb közzétételnek.

Csere-bere. A kormány nagy tehetetlenségében azt a szórakozást találta ki a maga részére, hogy mindútalán „frissítgeti” a saját társaságát. Bécsből ismét olyas hírek érkeznek, hogy legközelebb változás fog beállni a magyar kormányban. Zichy Ágost gr. Fiume kormányzója meg fog válni állásától, s utódjaként Bethlen András gr. földmívelésügyi minisztert emlegetik, akit már kezdettől fogva megfontak a kormánypárton, meri szerény „miniszteri tehetség.” Ellenben nagyon alkalmasnak találják őt a fiumei kormányzóságra, mert már száz komeszi állásában kiváló tapintatnak és ügyességnek adta bizonyosságát a nemzetiségek közti békéltető politikai téren, s ezt a tehetséget most Fiumében nagyon is érvényesítheti. Utódjáról még nem beszél a fama. Egy kombináció van ugyan, mely szerint Károlyi Pista gróf lenne a földmívelésügyi miniszter; de ez a hír megerősítésre szorul. Fejérváry visszalépését eltolták, de ő sem fogja hosszabb ideig tárczája ügyeit vezetni, valamint hogy maga a kormány feje, Szapáry sem.

HIREK.

— **(Két titkos tanácsos miniszter.)** A király Szilágyi Dezső igazságügyminisztert és Wekerle Sándor dr. pénzügyminisztert valószínűsítő belső titkos tanácsosokká nevezte ki.

az én keresztm megígértette, hogy nyolcz órákor pontban otthon leszek s két pohár bornál többet nem iszom. Hogy nyolcz órákor útnak indultam hazafelé, az szent igaz; hanem hogy az út két oldalának mérése közben szépen eltelt az idő tíz óráig, az is valószínű. Hogy két pohárnál nem ittam többet, azt váltig akartam erősíteni, de nem bírta a nyelvem, s a feleségem ezt is terhelő körülménynek tudta be.

Hogy mi volt ennek a következménye, azt már a magam érdekében sem árulom el; csak a végeredmény ezer meg ezer pontja közül említem azt az egyet meg, hogy az asszony elhatározta, hogy mátol fogva nem kerül az asztalra káposztás rétes.

A ki tudja, hogy mennyire rajongok én ezért a tésztaért, mindjárt azt is fölfoghatja, mily rendkívüli viharok kellett kitörni, a mi után a zsarnok (most már nem muczus) ilyen elhatározásra ragadtatta magát.

Én nagy haragosan (még fejemben volt az esteli) odakiáltottam, hogy az államosítás érdekében minden szabad, még az elázás is; az oldalbordám meg azt replikázta vissza, hogy az ilyen államosítás ellen ő semmiféle parlamentáris fegyvertől, még az obstrukciótól (értsd a káposztás rétes beszűntetését) sem riad vissza ad-

— **(A pécsi atletikai klub versenygyaloglása.)** Atletaink vasárnapi gyalogversenye a legszebb eredménnyel és sikerrel folyt le. Vasárnap reggel fél öt órákor a Bedő kávéházban jöttek össze a versenyzők s a többi klub-tagok, a honnan a közös reggeli után a siklósi vámbázhoz tértek. Pont öt órákor pisztolylövés dördült el, mire a nyolcz versenyző könnyű atleto-kosztumban utnak indult. A versenyzők a következők voltak: Scheurer Károly, Notter Jenő, Kisasszony József, Pfeffer Aladár, Orbán Márton, Reizner Nándor, Sággy János és Zsille István. A versenybizottság tagjai és az atletikai klub tisztviselői kísérték a versenyzőket. A siklósiak imponáns fogadtatásban részesítették a fiatal atletákat. Diadalkaput is állítottak föl tiszteletükre, melyen e fölírás volt olvasható: „Éljenek az atleták.” Mikor az első versenygyaloglót megpillantották a siklósiak, hatalmas taraczk lövésekkel jelezték a pécsi atleták megérkezését, kiket, midőn a városba bevonultak, szünni nem akaró éljenkiáltásokkal üdvözöltek. A fogadtatás Benyovszky Manó siklósi főbíró háza előtt történt, hol Siklósnak intelligenciája majdnem teljes számban megjelent. Nyolcz óra 7 perczkor érkezett oda legelsőnek Notter Jenő, ki a 28 kilométernyi utat 3 óra és 7 percz alatt tette meg. Másodiknak Sággy János (3 óra 12 percz alatt), harmadiknak Zsille István (3 óra 17 percz alatt) s végre negyediknek, igen szép kondícióban, Orbán Márton 3 óra és 22 percz alatt téve meg az utat. A hatalmas éljenkiáltások megszüntése után Egry Béla alelnök a klub elnökének jelentést tett a verseny szabályszerű lefolyásáról, mire Németh József elnök beszédet intézett a siklósiakhoz, különösen megköszönvén a siklósi diszes hölgykoszorúnak a pécsi atleták iránt tanúsított érdeklődését és azon diszes ajándékot, melyet ők a legelső győztesnek ajáltak föl tiszteletdíj gyanánt. Ezután a tiszteletdíjak kiosztása következett. Az első beérkező, Notter Jenő, a klub által kitűzött ezüst érmet kapta, ezenkívül a siklósi hölgyek tiszteletdíját is, a mely állt egy diszes dohányzó garnitúrából. A második beérkező a klub bronzérmét, a harmadik egy japáni szivardobozt. A negyedik jegyzőkönyvi dícséretet kapott. A tiszteletdíjak kiosztása után a vendégeket magán házakba szállásolták el. Este 8 órákor a „Pelikán” nagyvendéglőben 114 teritékű bankettet rendeztek a klub tagjainak tiszteletére. Fölköszöntőt mondtak a klub elnökére, alelnökére, Benyovszky főbíróra, azonkívül a megjelent diszes hölgykoszorúra. Bankett után a fiatalság tánczra perdült, a mi éjféltutáni két óráig tartott el. A tánczó hölgyek közül a következőket jegyezte föl tudósítónk: Benyovszky Manóné, Benyovszky Ilka, Biricsiné, Dulics Sophie, Darázsinné, Egry Béláné, Grész Nándorné, Grész Ilka, Gyenesné, Gyenes Iza, Goltner nővérek, ifj. Kleinné, Klein nővérek, Kregchyné, Kocharies Józsefné, Löschné,

dig, mig mi az államosítás tervével föl nem hagyunk, az ellenállásra ő mindig kész lesz.

Lekonyult fövel ballagtam másnap a gyűlésre, melyet ezuttal, okulva a minapi tapasztalatokon, a község házában tartottunk meg.

A tisztelt elöljáróság, mely multkor olyan hévvel beszélt a municzipiumok ellen, ma meglepően csöndesen viselte magát.

Multkor még józan állapotban elhatároztuk, hogy kérvényt menesztünk az országgyűléshez e tárgyban; ma mintha mindnyájan huzódtak volna az aláírástól.

Sőt a nemzeti bírő úr, miután előbb néhány tekintélyeset köhintett, ilyenformán kezdett beszélni:

— Hát, izé, tisztelt elöljárók... Minthogy... azaz voltaképen én a mondó volnék, hogy ne is indítsuk mi utnak azt a kérvényt. Minek avatkoznánk mi szegény falusiak az ország urainak a dolgába?

Általános helyeslés tört ki a gyűlés tagjaiból; mindegyik megkönnyebbülten verte az asztalt öklével, s a kántor még azt is belekiabálta, hogy

— Nem kell az államosítás! Le Szapáryval! Mikor azután a gyűlés ilyen örvendetesen

Pakuszinné, Pandurovitsné, Rédliné s leánya, Stan-kovicáné, Perczelné, Weisz Lajosné, Weisz Mik-sáné, Zeleéné s leánya.

— **(Rendkívüli közgyűlés a városnál.)** A város törvényhatósága csütörtökön délelőtt rendkívüli közgyűlést tart, melynek érdekesebb tárgyai — az új laktanya részére szükséges telkek megvétele, a kövezetvám és vasúti vámdíjszedési jog meghosszabbítása, Jilly A. gazd. tanácsos nyugdíjazási ügye.

— **(Választási mozgalmak a jogakadémián.)** Élénk mozgalom uralkodik a jogakadémia polgárai között, kik most választják meg a jogakadémiai olvasókör elnökét. Két párt alakult, melyek közül az egyik Scheurer Károly negyedéves joghallgatót, — a másik pedig Mihálffy Vilmos harmadévest kandidateálja az elnöki tisztre. A pártértekezleteket a napokban tartják meg.

— **(A csillagos ég)** egyik kiváló tü-neménye az idén az is, hogy a Jupiter bolygó a földnek oly közelségébe jutott, a milyent ritkán szokott elérni. Különben már 1889 óta a normális állapotnál folyton közelebb van a földhöz olyannyira, hogy közönséges színházi látó-csővel is kivehető a Jupiter holdjai. Vasárnap este 11 óra 49 perczkor pedig azon érdekes jelenség állott elő, hogy a Jupiter első holdja kilépett bolygója árnyékából. Folyó hó 15-dikén éjjel 1 óra 44 perczkor első holdja holdfogyatkozást fog mutatni. A Jupiter jelenleg egész éjjel látható, mivel a nap atellenében van.

— **(Visszatértek a katonák.)** Ujra hemzsegnek, sűrűnek-forognak utcáinkon; újra büszkén járnak-kelnek s szalutálnak, a merre kell. Mintha mi sem történt volna. Mintha nem is ők gyűrték volna le a nagy, nehéz napok fáradságait. Bejártak sok várost, sok falut, de azért nem tagadták meg magát az ezred: mindenütt első, mindenütt a legkitartóbb vala. Kaposvárról a második zászlóalj- és a 44 esek egy zászló-aljával Sz.-Fejérvárra mentek; s itt a nagy gyakorlatokon is megmutatták a többi ezredek előtt fegyelmességüket s kitartásukat; mert a hol maródi feküdt, egyiknek a gallérján sem az 52-sek parolija ragyogott. Nem dőlt ki azok közül egy se! Az utolsó napokban Lobkowitz hadtestparancsnok is jelen volt a gyakorlatokon. Közönség is akadt néha néha. A helységek-ből, melyeken átvonultak — csakhamar előbujt az otthon ragadt lakosság. Csalogatta főkép a zene, mely lelkesítette a csüggedteket, életet öntött a lankadóba, s szórakoztatta a közönséget. A három banda: a 23. 32. és 52-sök bandája fölvillanyozta egész Fejérmegye lakóit. Magát Fejérvárt is kiragadta csendes egyhangúságából s zajjal, vigassággal, temérdek katonával töltötte meg. A Zichy-ligeten majd minden nap zene játszott, hol jelen volt a város színe-java, apraja nagyja. Ha a közönségnek ilyen vígan ment a dolga, hát nem úgy a bakának. Egyre azt les-ték-vártak, hogy mikor fujják le már az „ab-

veget ért, s az esküdtek szétoszoltak, az öreg bíró odaintett magához s úgy susogva mondta:

— Hát aztán nem úgy kell ám venni ezt a dolgot, öcsém, mintha én köpönyegforgató volnék; hanem, tudja, minap este az asszony nagy galibát csinált otthon, s azt mondta, hogy nem adja többet oda a pinczekulesot, ha még tovább is folytatjuk ezt a históriát. Hát innen van a változás. Hanem aztán tovább ne adja ám!

Megígérttem neki, s haza felé indultam, hogy a káposztás rétest a vesztegzár alól kivegyem, mikor a jegyző félrevont, s tudtomra adta, hogy ő nem szívesen változtatta meg a nézetét, hanem hát izé... otthon a feleségével valami kis csetepaté történt, s ő meg akarta ezt tenni a kevéért, már csak azért is, hogy viszont az asszony is megbocsássa a multkorit s ne tartsa tovább is zár alatt a szobákat, mint eddig.

A jegyzővel még nem is végeztem, mikor mellém csatlakozott a kántor s bizalmasan megsugta, hogy ő nem követett ám el perfidiát, mikor az államosítás ellen szavazott, hanem hát... hm... tetszik tudni, vannak otthon bizonyos viszonyok, a mik előtt fejet kell hajtani minden értelmes embernek.

Hogy mik voltak azok a bizonyos viszo-

schlagot? Ötödiken végre Érd mellett — iszonyu hőség, fásasztó gyakorlat után — délután 2 órakor ez is megtörtént. Javában folyt a harc, dörögtek az ágyuk, durrogtak a fegyverek, midőn a messze távolban megszólal a kürt. Félben hagyják a tüzelést, — mindenki a jelre figyel, s midőn jó füleivel az „abschlag“ melódiájára ismer, nagyot kiált örömben, s annak kifejezést adva, földhöz vágja sapkáját. A jelszót átveszik a többi kürtösök is, — az egész harcmezőn egyszerre fujják az „abschlagot.“ Csak úgy zeng belé a lég. Mindenütt öröm, mindenütt lelkesedés. Érdén még egy rövid idei pihenőt tartottak, s azután az 1. és 2. zászlóalj fölkészülve az állomásra indult. A 4. zászlóalj és a 44-esek két órával később követték; csak hogy meg az előbbieket Pécsre, utóbbiak Kaposvárra tartottak. Jó kedvvel, máris beborozva szállanak föl a gőzkocsira, mely csak úgy 7 óra tájban indult meg. Bent a kocsiiban foly a jó kedv, a dal: „Kitöltöttem három évet hat napot, Kapitány ur szalutálni nem fogok.“ Minden állomásnál nagy embertömeg várja őket. Anya gyermekét, kedves kedvesét óhajtja látni, vagy hogy valami harapni valót, egy kulacsot adjon át neki. Föl volt virágozva, zölddel díszítve a hosszú vonat. A „36 ember — 6 lovas“ kocsik egyikében találjuk a frájbillagos urakat is. Ők is örülnek az „abschlag“-nak, de az nekik nem az igazi; mert hátra van még a fekete leves: a tisztai vizsgálat. — Még egy hosszú fütty — és a vonat vasárnap délelőtt fél 11-kor megállt Pécsen. Még egyszer nyakukba vették a bakák a marschadjustirungot, s az őket fogadó óriási néptömeg zaja, öröme, lelkesedése s a Rákóczy vig danája mellett vonultak a városba, melytől az „öregek“ és a rezervisták csakhamar bucsút vettek, de azért bátorították a rekrutákat: „Ne félj testvér, még csak 24 gyenge hónap s aztán ennek is vége lesz!“ Az idén nemcsak olyanokat bocsátottak haza szabadságra, a kik a harmadik évet kitöltötték, hanem olyanokat is, kik a második évet megszolgálták le a háromból. Ez pedig azért történt, mert az ideai sorozás várakozáson föltül jól sikerült s a bevonuló újonczoknak kell a hely.

— **(A vízvezeték)** most készül el a Fő-utczában, a hol a fővezetékét már lerakták s most tömők be a hosszú csatornákat. Az egyes házakba a bevezetés még nem történt meg, mert az érdekelt háztulajdonosok közül többen — mint minden ilyen alkalommal — megint sztrájkolni méltóztatnak, nem gondolván meg, hogy a sztrájkból nekik lesz a kár, mert a vezetékek elkészültével nem fognak vizet kapni, hacsak a házukba nem vezetik be a vizet, miután közkutak a belvárosban nem lesznek. A város kénytelen lesz ehhez képest a vezetéket úgy készíttetni, hogy a házak mindegyikéhez elvezeti a csőháló, hogy majd ha az illető háztulajdonosnak eszébe jut megadni magát, ne kelljen újból és újból föltépni a kövezetet. A fölvágott asz-

nyok, azt agyon hmezte és köhögte a tisztelt kántor úr.

Ne tessék hát csodálni, hogy mikor negyedszerre a póstamester jött hozzám titkolózó arccal, én mindjárt avval fogadtam:

— Ugy-e, Pista, a feleséged elsőprűzött a multkor este?

S azon se tessék megütközni, hogy a kérdészet félig szégyenkező, félig csodálkozó, de mindenekelőtt alázatos ábrázattal azt felelte:

— Eltaláltad!

*

Igy ért véget a mi lelkesedésünk az államosítás érdekében; így történetelt meg, hogy Kereseliget nem emelte föl döntő szavát a kormányelnök és Apponyi mellett.

A vihar azóta lecsendesült; én nyugodtan eszem a káposztás rétest, a bíró megkapta a pinczekulesot, a jegyző bemehet a szobáiba, a kántornak nem kell köhögnie, mikor bizonyos viszonyokról beszél, sőt a póstamester is egész hidegvérrel néz a otthon a seprükre.

Az egész históriából pedig az a tanulság, hogy Szapary nehezen örült meg annyira az obstrukció végének, mint mi annak, hogy a miénk otthon befejeződött.

Indigó-pinty.

faltot most még nem foltozzák ki, a míg a házakba a csövek bevezetve nincsenek. A Fő-utca további aszfaltozása is tavaszra marad, mivel ott sincsenek még a házakba vezetve a csövek, a mi az aszfaltozás után megint kettős munkát adna.

— **(Ajándékok a helybeli reáliskola muzeumának.)** Weber Antal csász. és kir. építészeti hivatalnok a napokban tért vissza Kattaróból hosszabb távollét után városunkba, mely hosszú utjáról számos és igen értékes ajándékokat hozott a helybeli reáliskolának természetrajzi muzeuma számára. Ezen ajándéktárgyak közt van két óriási tengeri rák, továbbá egy igen szép példányát a Nephrops Norvegiusnak, az úgynevezett fehér ráknak. Az ajándékok közül még különösen említésre méltók a Sepia officinalis, a Loligo vulgaris, a Coluber Leopardina, egy tengeri kigyó, számos igen szép korallpéldány, egy megkövesült spongya, továbbá a repülő halaknak egész csapata. Igen érdekes példány még a Torpedo marmorata, az úgynevezett elektromos hal, ezen kívül a Dromia vulgaris, Ossa saepia és egy igen szép Ibis-példány. E ritka szép ajándék, mely több száz forint értékét képvisel, díszet fogja képezni a helybeli reáliskola természetrajzi muzeumának, melynek évkönyvében a nemes adakozó szépen megörökítette nevét.

— **(Czirkusz.)** Sidoli özvegyének kisebb fajtájú, de — el kell ismernünk — derék czirkuszársasága szórakoztatja esténként a pécsi közönséget. Szombaton tartották meg az első előadást, s azzal meg is nyerték a közönség tetszését. A mutatványok elegánsak s bizonyos mértékben eltérők a stereotyp czirkusz-mutatványoktól, melyeket Sidoliék izléssel tudnak fölfrissíteni. Különösen pompás dolgokat produkál Sztrakay — Sidoli veje, kit a pécsi közönség már jól ismer — a fiatal Blondin elefánttal és egy kis ponyvával. Blondin ő elefántja oly hajlékony, gyors mozgású s annyira ügyes, hogy az összes idomított elefántok között számot tesz. Szépen idomított Sztrakay a lóistálóból is egy egy pompás példányt. Kiváló tagja a társulatnak Bono műlovas, kitől sok szép mutatványt láttunk, továbbá a Várady-család, Aujuszt a már ismert bohóc stb. A csinos megjelenésű hölgyek is ügyes dolgokat produkálnak. Szóval Sidoliék czirkusza nagyon érdemes mulató hely, a hova a közönség szívesen el fog járni.

— **(Árad a Dráva.)** A Dráva, mint már megirtuk, erősen arad már jó ideje. Azóta a baranyai és szlavonai határ között rohamosan emelkedett, sőt a réteket és bevetett lapos részeket elöntötte. Néhány pusztá teljesen víz alatt áll. Az árvíz leginkább a kukoriczában tett nagy kárt. A kocsiközlekedés teljesen megakadt s a gabonát helyenként tutajok segítségével szállítják.

— **(Új közegészségi körök.)** A mohácsi járásban két új közegészségi kör alakult; még pedig a Lancsuki Mohács székhelyvel, mely Lancsuk, Kis-Nyarád, Kölked, Izsép, Maiss, Dályok és Udvar községek egyeteméből áll; és a szajki Német-Bóly székhelyvel, melyhez Szajk, Versend, Liptód, Babaréz és Nagy-Nyarád községek tartoznak. Ezekben a közegészségi körökben a körorvosi állások betöltése végett a mohácsi járás főszolgabírája lapunk utján is pályázatot hirdetett s a választást a lancsuki közegészségi körre nézve szept. 28 ára, a szajki közegészségi körre nézve pedig szept. 29 ére tűzte ki. A választás a kör székhelyén történik, még pedig Mohácson a város házában, Német-Bólyban a község házában.

— **(A felső-baranyai ev. ref. egyház)** augusztus hó 25. 26. és 27-én tartotta meg Harkányban rendes évi közgyűlését Kovács Antal esperes egyházi és Kerek Mihály dr. ügyvéd világi elnöke alatt. Az egyházmegye főgondnoka Szilágyi Dezső igazságügyi miniszter megígérte, hogy a gyűlésen részt vesz, de halaszthatatlan ügyei ebben megakadályozták. Az esperes évi jelentését igen kedvezően fogadták. Új tanácsbíráknak megválasztottak Hoffer Károly kisharsányi, Ambrus József viszlói és Fejes Sándor luzsoki lelkészek. A gyűlés alkalmával 3 tanító helyeztetett nyugdíjba.

— **(Olcsó menetdíjak az alsó Dunarész és Herkules-fürdő meglátogatására.)** A zónadijszabásnak a volt osztrák-magyar államvasút társaság államosított magyar vonalaira történt kiterjesztése következtében a menetárak a budapest-báziási s orsovai vonala-

kon is tetemesen leszallitvatvan, most már alkalom nyilik az utazó közönségnek, hogy a természeti szépségekben gazdag és regényes al-dunai vidékeket igen olcsó árak mellett megtekinthesse. A föntjelzett vonalak beutazása ugyanis ez idő szerint a következő összegekbe kerül, a melyekbe a hajómenetdíjak is már be vannak számítva: 1. Budapestről a 7 órakor induló személy-, vagy 9 óra 30 perczkor este induló gyorsvonattal Báziásra, onnan a közvetlen csatlakozó s 10 óra 10 perczkor délelőtt induló gőzhajón a Kazán-szoroson keresztül és a Greben és Vrani-sziklák, valamint Galambóc és László-várromok és Traján táblája mellett elhaladva Orsovára s onnét a korona-kápolna megtekintése és az érdekes török lakosságú Uj-Orsova (Ada-Kaleh) meglátogatása után vasuton, vagy a mi a szép utnál fogva szintén ajánlatos, külön fizetendő bérkocsin Herkules-fürdőbe s végre onnét vasuton Budapestre; gyorsvonattal I. oszt. 22 frt 80, II. oszt. 16 frt 40, személyvonattal I. oszt. 19 frt 60, II. oszt. 14 frt, III. oszt. 9 frt 80 kr. 2. Budapestről Zimonyba esetleg Belgrád megtekintésével onnét a hat órákor reggel Belgrádból induló gőzhajón Orsovára s onnét tovább mint I. alatti; gyorsvonattal I. oszt. 24 frt, II. oszt. 17 frt 20 kr., személyvonattal I. oszt. 20 frt 80 kr, II. oszt. 14 frt 80 kr, III. oszt. 10 frt 40 kr.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Az új tanév közeledtével fölhívjuk a tanítószag figyelmét** Schmidt Boldizsárnak „Részletes tan és óratervezés” című 285 oldalra terjedő, a sajtó által általános dicséret-, és elismerésben részesített munkájára. Nevezett munkát annyival is inkább ajánlhatjuk a tanítószag, hitoktatóknak és plébánosoknak mint iskolai igazgatóknak megrendelés végett, mert a szerző tekintettel lévén a hazában általános és a kath. iskolákban leginkább elterjedt olvasó- és tankönyvekre, a hittanra és bibliára is, a fiatal, tapasztalatlan tanító- és hitoktatóknak, — kik a képezdéből illetve theológiából egyenesen az osztatlan népiskola mostoha és komplikált viszonyai közé kerülve, ismeretlen téren találják magukat, — igazi tanácsadója és vezetője; — és irányt jelöl a tananyagának nemcsak helyes beosztására, hanem annak földolgozására is. Ajánlatossá teszi továbbá a munkát még azon körülmény is, hogy a rajzoktatásra mintákat, a nyelvtanításra pedig föladványokat tartalmaz és így fölősslegessé tevé a külön vezérlő könyv megvásárlását, a tanítót is, az iskolafőntartót is, több költségtől kiméli meg, mint a mennyibe maga a tanterv kerül. A női kézimunkára is találunk a tantervben tanmenetet. — Nem csekély könnyebbségére leendő a fiatal tanítónak azon körülmény is, hogy 3 órarendet is közül, melyeken a közvetlen tanítás mellett a csendes foglalkozás is föl van tüntetve. Szerző a csoportosítás elvének hódol, azonban tekintettel arra, hogy „nem minden tanító barátja a csoportosításnak, továbbá, hogy nem minden iskolában használnak oly olvasókönyveket, melyek a külön szakkönyvecskéket nélkülözhetővé tennék“, a munka második részében külön vett minden egyel reálszakot és úgy osztotta be a tananyagot, hogy a tanító — bármely szakkönyv szerint tanítson is, e munkát sikerrel alkalmazhassa. Az egész tananyagot 39 hétbe osztotta; úgy azonban, hogy ott, ahol kevesebb a tanító, a tananyag összesség vonható legyen, vagy ott, hol kedvezőbbek a viszonyok és egy-nél több tanító működik, az a rendelkezésre álló idő arányában bővíthető lehessen. Erre vonatkozólag a különböző viszonyok közt működő népiskolák évi összes tanóráinak táblázatát közli és az „Előszóban“ az eljárását illető utasítást is ad. A „Részletes tan és óratervezés“ megrendelhető 1 frt 50 kron Schmidt Boldizsár, a dght. iskola igazgató-tanítójánál Baranya-Szabolcsban.

TANÜGY.

Az iparos tanonciskolák rajztanítása. A vallás- és közoktatásügyi miniszter a következő rendeletet intézte valamennyi kir. tanfőügyelőséghez az iparos tanonciskolák rajztanítása tárgyában: Az iparos tanonciskolákban a rajztanításnak gyakran nincs meg a kellő eredménye a tanulók nagy száma és a

rajzitanításra képesítéssel bíró elegendő tanerő hiánya miatt. Hogy tehát a rajzitanításra különösen ráutalt tanoncok sikeresebb oktatásban részesüljenek, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urral egyetértőleg a következő eljárást állapítom meg: A rajzitanulás alól fölmenthetők ama iparos tanoncok, kiknek az általuk tanult iparágban a rajzolásra nincs föltétlenül szükségük; ilyenek: a mészáros, hentes, szappanos, borbély, fodrász, tésűs, kefekötő, timár, szalámikészítő, kéményseprő, molnár, sütő, pék, kötélverő, ruhatisztító, bocskorkészítő, kávé és korezmáros-tanoncok, továbbá a kereskedő tanoncok. Szükséges azonban, hogy a rajzitanulás alól fölmentendő eme tanoncok a rajzitanításra megállapított órák alatt az iparos tanoncziskolában az általános ismeretek tantárgyaiban gyakoroltassanak. Egyszersmind elrendelem, hogy a polgari vagy középiskolák 4 osztályát sikerrel végzett iparos (kereskedő) tanoncok, tekintettel nagyobb előképzettségükre, az iparos tanoncziskolákban tanított általános ismeretek tantárgyainak tanulása alól a rajzitanulás kötelezettségének föntartása mellett fölmentendők. Az így fölmentett tanoncok közül a rajzitanulás alól is fölmenthetők azok, kik a fönt elősorolt iparágakat tanulják, vagyis kiknek az általuk tanult iparágban a rajzolásra nincs föltétlenül szükségük. A kérdéses fölmentéseket a kir. tanfölyvelő adja meg az ipariskolai bizottság jelentése alapján.

CSARNOK.

A sellő.

Heyse Pál elbeszélése.

Németről fordította: Szikrai Ode.

(Folytatás.)

Fönt a mezei lakot környező facsoportozat árnyékából épp két fiatal ember lépett a verőfényes tisztásra; egyikük, közben vidámat kurjantva élénken lengette kalapját a két hölgy felé. A másik is köszönt, de valamivel lassúbb léptekkel követte társát, a ki vidorau sietett lefelé a kerti úton.

„Im itt hozom őt!“ kiáltott Miksa már messziről anyjának. „Nem szép napot választottunk-e? — egy kis miniatúr-zivatar, alkonypir, holdfény, mindentünk van, a mit csak lelkünk kívánhat. Gyalogszerrel is jöttünk ám az utolsó állomástól, úgy hogy igazánda falusi étvágygyal állitunk be. Reméllem, edes anyám, lesz mivel lecsillapítsuk. De noi bujdosol az en kis cseprőségem? Louison kisasszony?“

„Az anya mitse hallott mindabból, a mit céda fia, szokásához híven, vilaggá fecsegett, legkevésbé se véve zokon a válasz elmaradását. Egész figyelmét arra irányozta, mily benyomást tesz majd Frankra e végzetes partron való találkozás. Teljes megnyugvással tapasztalta, hogy az öröm, melyet benne anyai barátnéjának viszontlátása keltett, minden más gerjedelmet háttérbe szorított. Benső tisztelettel csókolt kezét Herminnek, hogyléte felől kérdezkedett, s legalább nem vétette észre a fölötti kedvetlenségét, hogy e körben idegennel is köllött találkoznia. Sőt mintha e helyütt inkább kívánni látszott volna a nagyobb társaságot, oly élénken és vidáman beszélt sok érdekes dologról, hogy Kornélia alig tudott e kellemes társalgóban ráismerni arra a komor, emberkerülő ábrándozóra, a kiről barátnéja oly sokat mondott volt neki.

Frank persze csak a mig beszélt volt ilyen. Mihelyt elhallgatott, szellemes arczának vonásai mintegy meg látszottak meredni; szeméből ridegséggel párosult aggály sugárzott elé, s szemöldökének koronkénti ideges rágása titkos szenvedést árult el. De a mint a nemeslelkű asszony, kit látogatása illetett, megszólította, rögtön csöndes, mélabús derűtség ömlött el ábrázatán, mely mindenkit, a ki csak ismerte, a legőszintébb részvétre indított.

Öltözéke fekete, termete nyulánk volt, s hajába ifjúsága daczára itt-ott már ősz szálak vegyültek. „Ha mosolyog,“ suttogta Kornélia barátnéjának, „gyönyörű fogai valóban széppé teszik.“

Végre tudakozódott ő is Lilli felől; de épp e pillanatban látta őt barátnéjával előtűnni a parti bozótból s bátyja elé sietni, ki a fürdőházikónak vette volt lépteit, s úgy látszott megmondta hűgának, kit hozott magával, mert iziben ott hagyta, elsimitotta homlokáról bontott barna haját, hogy palástolja az arczát előntő pirt, s aztán elfogulatlan nyájassággal sietett a vendég elé.

„Mily szép, hogy szavát tartotta!“ szólt kezét nyujtva neki. „Édes anyám igen természetellennek találta, hogy ön, noha a városban van, még se láttatja magát. Örömet fölkerestük volna, de jobb így. Az az év, a mióta nem láttuk egymást, jót tett önnek, sokkal jobb színben van, mint akkor. De hadd ismertessem meg előbb Louison barátnémmal.“

Frank néhány udvarias szóval válaszolt s meghajította magát az idegen kisasszony előtt, de aztán egész valója megint csak a Lillie volt, ki oldalán maradt s utolsó utazásai felől kérdezte ki őt. „Ugy van megint minden, mint Scheveningenben volt,“ mondá mosolyogva, „ugy-e? Még lengedező hajam is, melynek teljesen meg köll a levegőn száradnia. S az én kedves bátyám uram se komolyodott meg s lett okosabb ez idő alatt.“

Hangja édesded, kissé mély volt, a mi még legjelentéktelenebb megjegyzésének is bizonyos bájt adott. A szőke Louison első tekintetre szebbnek látszott, mert kitűnően értett hozzá, mint köll természetadta előnyeit számtalan apró női műfogással a legjobb világításba helyezni. Miksa nem is tudott védekezni dévaj pillantásai-val s azzal a keresett rossz bánásmóddal szemben, melynek részesévé tette. De oly komoly ember, mint Frank, nem lehetett soká kétségben az irant, melyikében van e két barátnének valódi báj. Rá nézt a szőke mintha ott se volt volna. S épp ez ösztökélte Louison pajkosságát arra, hogy kaczársága mind agyafurtabb röppentyűt eregesse Miksára, a ki nem is győzött eleget nevetni, s csak a lélekzetvétel rövid szünetei alatt sóhajtott úgy titokban egyet-egyét, mert az a céda kis lány még az érzéketlen idegen jelenlétében is csak hálátlansággal fizetett lovagias hódolataért.

Igy járdalt a kis társaság hosszú ideig a kertben, mig végre az anya a vacsora idejének eljöttére figyelmeztetett. A lámpa már égett — éji lepkéktől körülörpöködvé — a földszint egyik szobájának terített asztalán; az öreg Tinka, kit Frank házi barátként egész bizalmasan üdvözölt, fölhoráta az étkeket, kiki helyet foglalt s a tikkasztó nap után kéjelemmel éldelte a vidám hajlékban való, terített asztal melletti üdülhetés jótéteményét.

A társalgás általánosabb lett; a Louison mellett ülő Miksát — a fölötti mérgelődése következtén, hogy szőkéje mily szándékosan véteti észre vele Frank irant való érdeklődését — a kétségbeesés humora szállotta meg, melynek a legtalpraesettebb ötleteket köszönhette, úgy hogy még komoly anyjára is elragadt a többiek derűltége, hálát adva magában fiának, hogy oly szerencsével tudja elosztatni a rájuk nehezédo sejtelmes szorongatottságot.

Frank kérdezte, vajjon dalolt-e Lilli szorgalmatosan a fürdőből hazatértük óta?

„Mindjárt elő is adhatja önnek legújabb dalait,“ mondá az anya. „Van köztük néhány igen szép, s zongoránknak is sokkal kellemesebb a hangja, mint azé a vén scheveningenié, mely oly makacs katarust kapott a tengeri levegőtől.“

A társaság fölkel s a szomszédos terembe vonult, melynek középső szárnyajtaja s ablakai a kertre nyiltak. Túl a lankás nagy pázsitoson, alatt a tó partján tisztán volt látható a bozót s mögötte a nagy kiterjedésű tónak most szende holdfénytől csillogó fölszine. A terem egyszerűen s falusiasan volt butorozva. A padlót sinai szőnyeg borította, a falakon a Claude le Lorraine-féle tájképek néhány szép rézmetszete függött, az ablakfülkében Lilli varróasztala állott, sötét-színű nagy zongora foglalta el a társalgó egyik falát s egy hosszú kerevet a másikat. A terem közepén függő lámpát meggyújtották, az anya fölnyitotta a haugszert, s rövid preludiumából Bach Emanuel Fülöp ama titokzatosan megható rondója fejlődött ki, melyet Frank már egy éve is többször eljátszatott magának. A vendég a kis asztal előtt Lilli székébe ült s fejét kezére támasztva, szemét pedig a csillagos égboitra irányozva hallgatott.

A játék végeztével egy szót se szólt. Louison, ki valamennyiök közt maga nem tudta csak, ki volt Frank s mily sötét árnyék borult életére, a kereveten mellette ülő Lillinek ezt súgta fülebe: „Különös zenebarátunk, úgy látszik, elszenderült!“

„Ha a zene álomba tudná ringatni, egész éjtszaka danolnék neki!“ viszozza Lilli s fölkel, hogy zeneműveket hozzon a sarokban levő állványról. Miksa gyertyát gyújtott a zongorán, s a kerti terem előtti teraszra lépett, hol hűgának danolása közben föl s alá járdalt.

Lilli néhány oly dallal kezdte, melyek Franknak már Scheveningenben is megnyertek tetszését. Noha ismerte azt a sajátságát, hogy egy lelkét megható dal után nem volt képes a keltett hangulatot tetszése valamely jelével megzavarni, mély hallgatása ma mégis kinosan hatott rá s énekét kíséző anyjára; nagyon szereték volna tudni, kellemes vagy kéjelmetlen benyomással volt-e rá a zene.

„Folytassam?“ kérdi végre Lilli batortalanul.

„Ha tudná, kisasszony, mennyire szomjazott lelkem ily zenére, — akár a fonnyadó növény a langyos esőre! — De önök már elnézők lesznek irántam, hogy itt ülve e sarokban azt a fönséges élvezetet, melyben részesítenek, úgy fogadom, mintha az nem is lehetne másképp.“

Lilli örömsugárzó arczczal intett s új füzetet vett elő, melyet oda helyezett anyja elé a kótapolczra. Aztán a következő vers-szakokat danolta:

Virul, zöldül, éled a szép természet,
Kikeletje csak szíveimnek nem lehet.
Búsán ülök, gyászolva egy sirhantont,
Egész lelkem eltölti a fájdalom.

Érezem a szellő lenge fuvalmát,
Látom az ég töményezer csillagát!
Szebbnél szebb új rózsát fakaszt az új nyár,
Csupán egynek: énnekem nem nyílik már.

Koszorút énnekem többé nem fonnak,
Szíveim fölött mind, oh mind elhervadtak.
Van egy fű, tán behegeszti a sebem,
Feledés a neve — vajjon hol terem?

Amit egykor drága kincsül birt szívünk,
Lehet-e azt, szabad-e azt felednünk?
Van mégis egy kert, hol ciprus-fák nőnek,
Sötét lombjuk között rózsák díszlenek.

Az elfojtott indulat alig engedte befejeznie a dalt. „Valóban el köll hallgatnom,“ mondá, „hirtelen úgy elrekedtem, hogy egy tiszta hangot se tudok kihozni.“

Anyja fölkel. „Mért énekelted ép ezt?“ mondá, halkán betéve a zongorát.

„Meg akartam egyszer koczkaztatni,“ viszonzá leánya. „Oly természetellenes is úgy tenni mindig, mintha minden megfelelné kívánalmainknak.“

Most Kornélia asszony lépett hozzájuk s azt mondta, hogy a dal egy a genfi tó mellett s Montreux közelében levő temetőre emlékezteti, hol egy vén ciprusfát látott egyszer, melyet úgy körülöttek volt egy rózsátó indái, hogy piros virágokkal halmozott fekete fához hasonlított: A költő dalához alkalmasint a természet ily játéka adta a gondolatot.

Hermin és Lilli nem válaszoltak. Louison a kereveten ült, csodálkozva kissé a különös hangulaton, mely annyira erőt vett ma este a jelenlevőkön, bosszankodva Miksán, ki szivarját elébe helyezte ama kötelességnek, hogy neki udvaroljon, s mindenekelőtt egyre jobban nehezelve az idegenre, a kinek mindenki oly föltűnőleg kedvében igyekezett járni, holott az ő szemében bármi volt inkább, mint szeretetreméltó. Az éneket követő szünet alatt ösztönszerűleg egy a kerevet előtti asztalon fekvő könyv után nyúlt s arra határozta el magát, hogy ez egyszer egyetlen lesz ő is — hisz ez ma este mintha jelszóvá lett volna — s olvas majd a társaságban, akár csak egész egyedül volna.

(Folytatás köv.)

KÖZGAZDASÁG.

— **Mútrágya ingyenes megvizsgálása.** Gazdaközönségünk körében mindinkább az intenzív gazdálkodás elve terjed s e szerint a termő föld mivélésénél a mútrágyák használata válik szükségessé. Amennyire is helyeselhetjük ezen messzeható haladást, nem értünk egyet azon kevésse alapos eljárással, melylyel sok helyütt találkozunk, hogy külföldi jelszavak után indulva, gazdáink többféle mútrágyát bevásárolnak s gyakran olyasmért hoznak pénzbeli áldozatot, mire földjeik termőképességénél fogva szükségük nincsen. Hogy gazdáinknak alapos utbaigazítással szolgálhassunk, készséggel közöljük az első pesti spodium-, enyv-, mútrágya- és vegyi termények gyár (Budapest, váci körút 31.) ama üdvös ujtását, hogy azon gazdáknak kik mútrágya szükségletüket nála fedezik, a hozzá beküldendő talaj mintát saját gyári laboratóriumában **ingylen** megvizsgáltatja, s ezen elemzés alapján, elsőrendű szerves anyagok szavatolása mellett, — ajánlja — tekintettel a veteményre — a szükséges mútrágya minőségét és mennyiségét.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1891. évi szeptember hó 5-én tartott hetivásárról.

Az árak métermézeánként számíttatnak.

Buza) őszi	— frt — — frt —
) tavaszi	— " — — " —
) új	10 " 20 10 " —
Kétszeres) ó	— " — — " —
) új	9 " 70 6 " 50
Rosa) ó	— " — — " —
) új	9 " 50 9 " 30
Árpa) őszi	— " — — " —
) tavaszi	7 " 50 7 " 30
) új	— " — — " —
Zab) őszi	— " — — frt —
) tavaszi	5 " 60 5 " 50
) új	— " — — " —
Repeze)	— " — — " —
Bükköny) széna	— " — — " —
Kukoricza) ó	6 " 80 — " —
) új	— " — — " —
Széna . . .) ó	2 " 50 2 " 40
) új	— " — — " —
Szalma . . .)	2 " — — " —

Kínálat: e r ó s (mintegy 650 gabonaköcsi volt a piacon)

Laptulajdonos: NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő: HAKSCH LAJOS.

H i r d e t é s e k :

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvtől lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni,** fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy bétig ingyen és bérmentve küld.

Az első pesti spodium-, enyv-, mútrágya-, vegyi termények-gyár részvénytársulat Budapest

ajánlja

csontliszt-superphosphát,

valamint

különleges keverék-mútrágya

gyártmányait legolcsóbb árak mellett.

Hozzánk beküldött talajmintákat teljesen ingyen vegyileg elemeztetjük, ezen alapon ajánljuk minőség és mennyiség tekintetében a szükséges mútrágyát, mi által jelentékeny haszon háramlik a t. gazdaközönségre.

Levelek és minták ezimzendők:

Első pesti spodium-, enyv-, mútrágya-, vegyi termények-gyár részvénytársulat

Budapest, VI. kerület, váci-körút 31. szám.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Helyi ismerettel bíró ügynökök kerestetnek.

Özvegy Szidoli Tivadarné

műlovardája a Buzatéren.

Ma 1891. szeptember 9-én és naponta

műlovardai előadás

változatos programmal.

Helyárak:

Számzott hely 1 frt, számszatlan hely 70 kr. Második hely 50 kr. Állóhely 25 kr. Gyermeknek 10 éven alól 70, 50 és 30 kr.

Kezdeté este 8 órakor.

Vasárnap 2 nagy előadás d. u. 4 és 8 órakor.

Tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy

lakásomat

vai naptól fogva saját házámba, király-
utca 27. szám (a kölesön segélyző-egylet
palotája mellett) tettem át.

Pécsett, 1891. évi augusztus hó 28-án.

Dr. Ludwig Ferencz.

Az Europa kávéház kerthelyiségében

minden nap
föllépte

Az első pécsi daltársulatnak

Angelotti igazgató igazgatása alatt.

Válogatott műsor, bővebbet a napi hir-
detések, szabad bemenet. Vasárnap és
ünnepeken belépti díj 25 kr.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

Pécs, Budaikülváros vásártér.

Werin

nagy történelmi mechanikai

MUZEUMA.

Életnagyságu és mozgó viaszalakok, melyek
hasonlatosságuk, csodálatraméltó jelmezük és
csodálatos mechanikájuk által méltó feltűnést
keltettek.

Az alakok műsora:

Legujabb 1001 éj nagyszerű látványosság.
— RUDOLF trónörökös a ravatalon. —
Vecsere bárónő, a kétszer díjkorozott bé-
csi szépség. — XIII. Leo pápa ő szentsége,
teljes egyházi díszben. áldóan. Hófehérke a
hét törpével és a herczeggel. II. Sándor,
oroszcár a halálos ágyon. — Almée az
egyiptomi csodaleány. Koch Róbert, a hi-
res tanár Berlinből. — Fatima, híres ke-
leti szépség. — Amor és Vénus mytholo-
giai remekmű. — 5 alvó Amoretta a Schwan-
thali muzeumból Münchenben.

Egész sorozata a népfajoknak a világ minden részeiből
és számos egyéb hírneves személyiségeknek. — Külön
szakaszban: MELUZINA a habok tündére, fele hal fele
nőt ábrázol. — Ezen szabadalmazott remek mozgó alak
eddig még Magyarországon nem volt látható.

Ezeket kívül egy párisi nevető terem, melyben
minden látogató nevetni kénytelen. — Kiállításom min-
den család által minden megütkezés nélkül megte-
kinthető.

Belépti-díj: felnőtteknek 20 kr., gyermekek és
katonáknak örne-terttől felfelé 10 kr.
**Napokint nyitva reggel 8 órától este
10-ig fényes kivilágítás mellett.**

Miután ezen nagy muzeum Európa legnagyobb vá-
rosaiban a legnagyobb köztetszésben részesült, számos
látogatót kér

Werin R. muzeumtulajdonos.

Haszon és tűzifa eladás.

Székhelyi Majláth György gróf bakóczai uradalmában a következő három évben

vágás alá kerülő fatömeg

a legtöbbet ígérőnek eladatik.

A vételre vonatkozó ajánlatok zárt levélbe foglalva legkésőbb szept. 14-én
déli 12 órára az uradalmi erdőhivatalhoz czimezve benyújtandók, hol a fa-eladás
föltételei is megtekinthetők.

Kelt Bakóczán, 1891. augusztus 14-én.

Az uradalmi erdőhivatal.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

3548. szám.

ki. 1891.

Hegyháti járás főszolgabirájától.

Pályázati hirdetés.

Nyugdíjazás folytán üresedésbe **Bakócza, Bisztricza, F.-Mindszent,
Godisa, Kaán, Szatina, Szágy és Tormás** községek egyeteméből álló

Bakóczai körjegyzői állomás

betöltésére ezennel pályázat nyittatik.

A választás határidejéül 1891. évi szeptember hó 28-ikának reggeli 9 órája
tüzetik ki Bakóczán a körjegyzői irodába.

A körjegyző javadalmazása: 1188 frt 54 kr. készpénz, szabad lakás 4 hold
föld, rét, úgy legelő és erdőilletmény haszonélvezete.

Felhivatnak pályázni óhajtok, miként sajátkezüleg irt és szabályosan felszerelt
kérvényeiket, melyben nyelvbéli ismeretük is igazolva van, folyó évi szeptember hó
27-éig beadják, figyelmeztetvén, hogy a későbben érkező kérvények figyelembe vé-
tetni nem fognak.

Sásd, 1891. évi augusztus hó 30-án.

Kiss Aladár

főszolgabiró.

Egyéves önkéntesek

részére, bármely csapatbelieknek,

teljes egyenruházati felszerelés!

szabályszerűen kiállítva és jutányos áron kapható

Paczolay és Szeibert

czégnél

Pécsett, főtér, a „Nemzeti kávéház“ alatt.

3547. szám.

ki. 1891.

Hegyháti járás főszolgabirájától.

Pályázati hirdetés.

Nyugdíjazás folytán üresedésbe jött **V.-Dombó, Gerényes, Jágonok,
Meződ és Tarrós** községek egyeteméből álló

Vásáros-Dombói körjegyzői állomás

betöltésére ezennel pályázat nyittatik.

A választás határidejéül 1891. évi szeptember hó 26-ának reggeli 9 órája
tüzetik ki. V. Dombon a körjegyzői irodába.

A körjegyző javadalmazása 1050 frt 66 kr. készpénz, szabad lakás és $\frac{3}{4}$ telki
legelőilletmény haszonélvezete.

Felhivatnak a pályázni óhajtok, miként sajátkezüleg irt és szabályosan felszerelt
kérvényeiket, melyben nyelvbéli ismeretük is igazolandó f. évi szept. hó 25-ig bead-
ják, figylemeztetvén, hogy a későbben érkező kérvények figyelembe vétetni nem
fognak.

Sásd, 1891. évi augusztus hó 30-án.

Kiss Aladár

főszolgabiró.

Veréb Jankó naptára.

Veréb Jankó a bekövetkezendő fillokszerás szökő 1892-ik esztendőre képes és képtelen vicczekkel esordultig teli

naptárt

szándékozik kiadni.

Kezére fognak dolgozni ebben a nagy munkában az ő hű zsöllérei: Buczkó Bernát, a ki a szab. kir. észt adja hozzá, Kakutyi és Maku-tyi, Gugyi Pétör és Kobak Pál stb. ezeken kívül az irástudók: Dr. Muki, Indigó-pinty, Mukimirék-bég, Quiproquo, Le-Tor stb egész serege a vicczfaragóknak.

A rendes naptári részen kívül, (mely tehát pótol bármi más koriandrumot) kaczagtató, humoros dolgokkal leszen tömve a vastag könyv, benne számos új illusztráció.

E kitünően mulattató naptárra, mely 8—10 nagy ivnyi terjedelemben, október elején jelenik meg, a Veréb Jankó kiadóhivatala

előfizetést nyit,

kik e naptárra előre fizetnek, ötven krajczárért kapják meg a naptárt.

Eladási ára nagyobb lesz.

Az előfizetési pénzek legkésőbb szeptember 15-éig a Veréb Jankó kiadóhivatalába (Pécs, Széhenyi-tér 12. sz.) küldendők.

"Zacherlin"

a legkitünőbb szer minden féreg ellen!

Ezen kiváló különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal megsemmisíti a férgek lakásokban, konyhákban és szállodákban, valamint házi állatainkon istállóknak, növényeken melegházakban és kertekben. Valódi csak eredeti palaczkokban névalairással és védjeggyel ellátva árultatik A mely por papirban méretik az sohasem „Zacherl“-különlegesség!

Valódi kapható: Pécsen: Spitzer Sándor fia, Reeh Vilmos özvegye, Eizer János, Alt és Böhm, Reinfeld A., Raab Gábor, Obetko K., Simon János, Sipőcz István, Lill János, Lill István, Gyimóthy Gyula, Herdlein Lajos, Blauhorn Izidor, Berecz Károly, Bayer Ferencz, Bachmayer Henrik, Grünhut és Hirschler, Dobszay Antal, Hollósy Adolf, Mautner Mór, Leichtner Mór, Zach Károly, Klobucsár M., Kacs Kovics Jenő, Nick Károly, Spitzer Jakab, Strauszer I., Wallerstein R., Weber Ferencz, Wertheimer Ch., Zsivánovits Károly, Köszl Jánosnál.

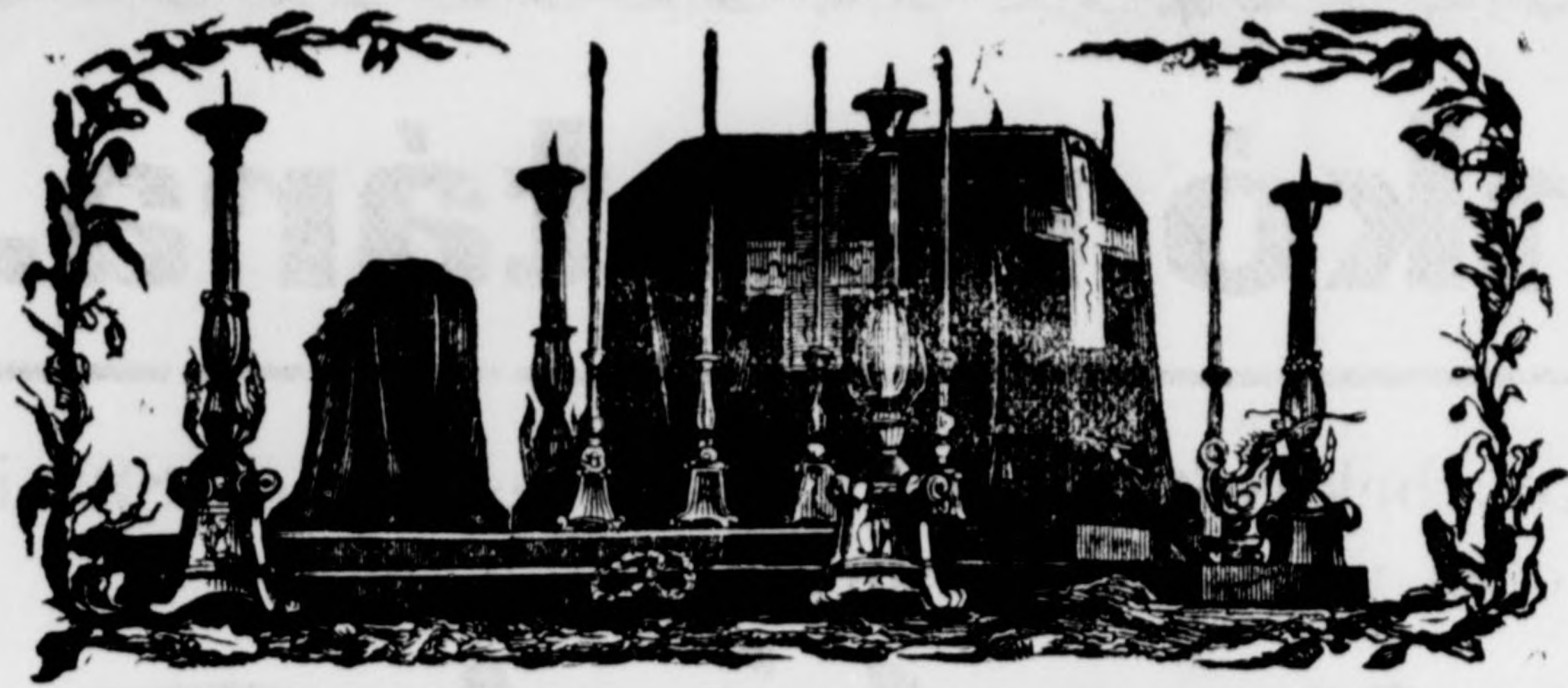
Pécsváradon: Dvorszky Bélánál.

Mohácson: Auber N. J. Preszlmayer A., Freund és társa, Bachrach Győző, Stanzinger Gyula, Toldy Ignácznál.

Szigetvárott: Ocsodál Gusztáv, Fried Dávid, Salamon Gyula, Szalay Józsefnél.

Siklóson: Pauz Géza, Kürschner Mór, Bárány Sándor és társa, Weingoldner Jakab, Petrás József, Szentgyörgyi Mórnál.

Villányon: Vorlicsek és Varga üzletében.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat
Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása tolytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János,
Wranitsch György.

4032. sz.

1891.

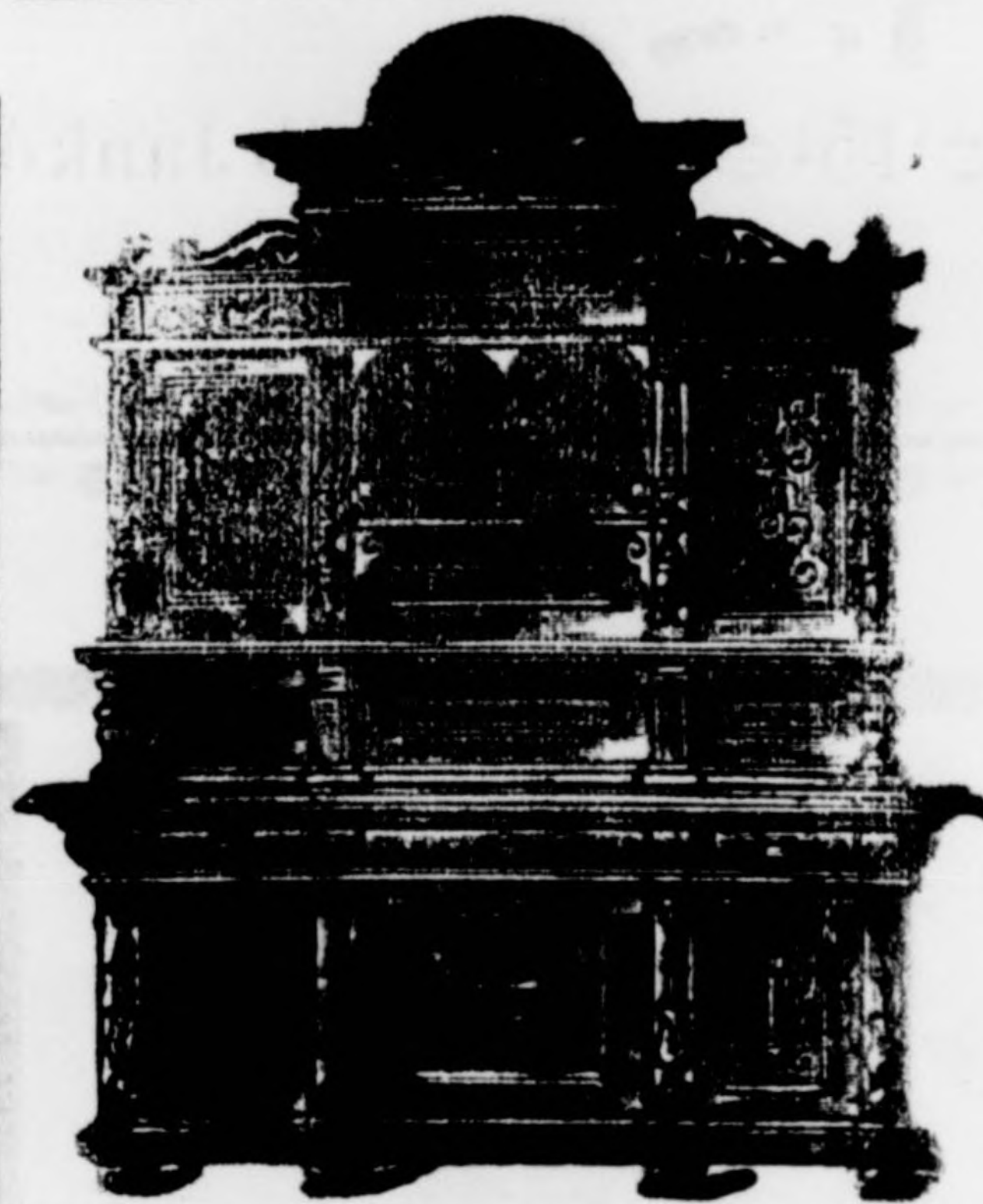
Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Steinman Samuel kislaludi lakos végrehajtonak Kis Jánosé szül. Magos Erzsébet bodolyai lakos végrehajtást szenvedett elleni 47 frt 70 kr. tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbiróság területén levő Bodolya községben fekvő a bodolyai 461 sz. tjkvben felvett 719^a hszsz. fekvőségre 358 frt a 717^a hszsz. fekvőségre az árverés 601 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi október hó 28-ik napján d. e. 10 órakor Bodolya községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szendékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át, vagyis 35 frt 80 krajczár és 60 forint 10 krajczárt készpénzben avagy az 1881 évi LX. törvény-czik 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. járásbiróság mint tjkvi hatóságnál 1891. évi augusztus hó 19-ik napján.

Jobst Béla
kir. albiró.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

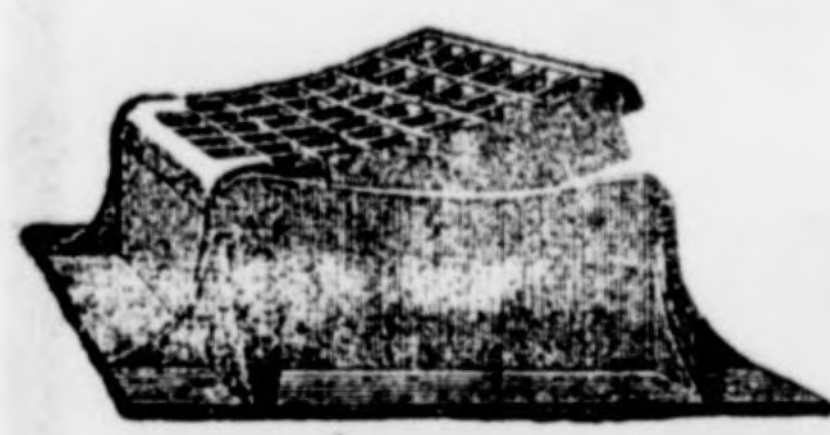
PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerű berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

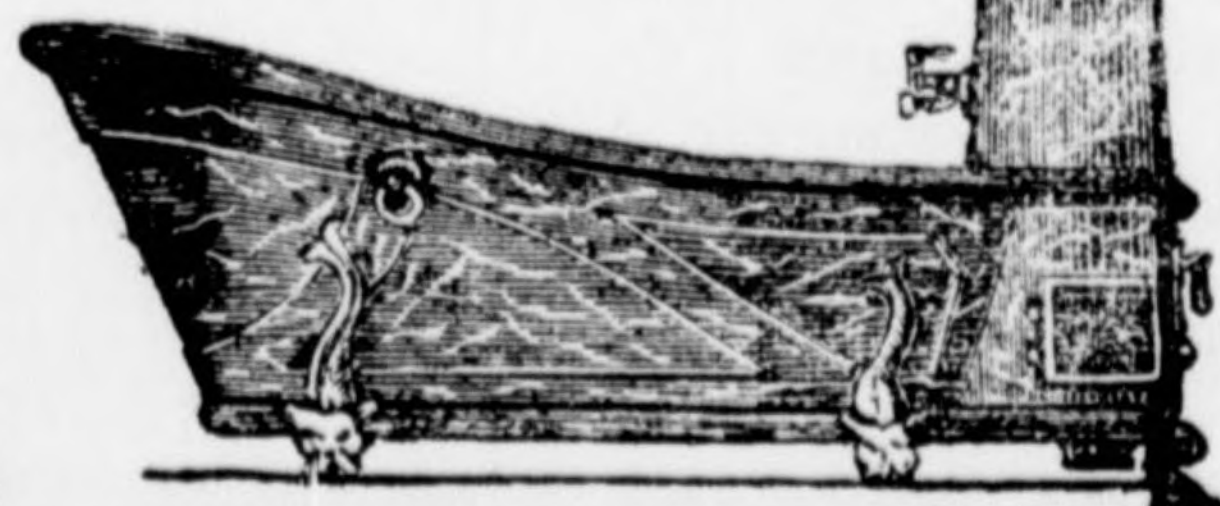
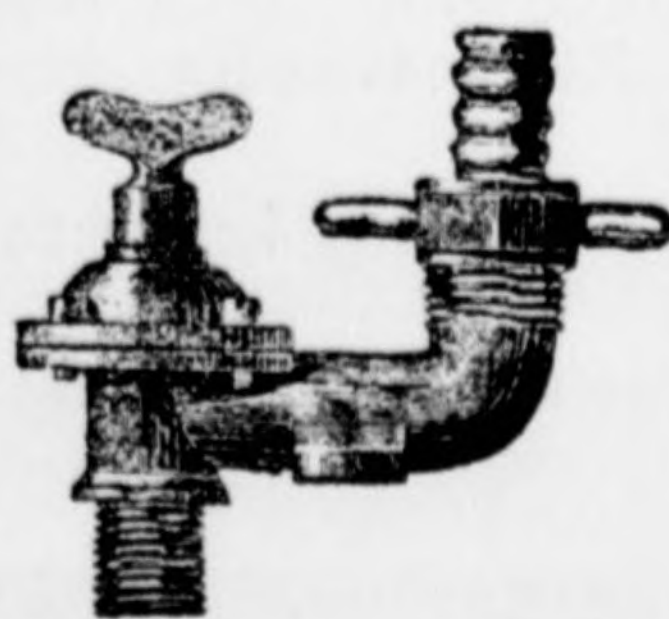
Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

RUEPPRECHT TESTVÉREK PÉCSETT.

Készít és elvállal: Vizvezeték, Fürdő, (Closet) Arnyékszék berendezéseket, részlet tárgyakat minden szabásban teljes garantiával és előnyös árak mellett.

E célra Bécsből egy különös „Instalateurt” állítottunk be gyárunkba.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.